

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Ilie

Eu sunt hrana celor sfinți. Cel ce mănâncă de la Mine, se cunoaște că mănâncă, iar cel ce mănâncă de la el și de la om, se cunoaște, căci ceea ce mănâncă omul, aceea și dă din el.

Eu sunt Domnul sfinților, și îi hrănesc pe sfinți pe pământ și în cer, căci când Eu grăiesc celor de pe pământ, se hrănesc sfinții cu tot cuvântul Meu și plâng sfinții în cer și pe pământ când ei văd plânsul cuvântului Meu, dorul Meu după om ceresc pe pământ, și iată, hrana sfinților este durerea Mea de la om, prețul cu care dau să plătesc iarăși salvarea omului, plânsul Meu cu care îi hrănesc pe sfinți, iar ceea ce mănâncă ei, aceea și dau din ei, ca să-i întoarcă ei pe oameni la Dumnezeu și pe Dumnezeu la oameni, precum este scris. Amin.

Eu, Domnul, te numesc popor al cuvântului Meu, Ierusalime, căci vin la tine și îți grăiesc și Mă fac carte în mijlocul tău. Eu, Domnul, voiesc să am pe pământ un popor păpușă, un popor ascultător și cu Duhul Meu în el, așa cum păpușa pe care o face stăpânul ei se lasă purtată de el, iar stăpânul ei grăiește pentru ea și prin ea la cei ce sunt chemați spre ea.

Eu, Domnul, Mă scriu pe pământ în ziua aceasta cu sărbătoarea marelui prooroc Ilie. El merge înaintea Mea și Îmi curăță calea pe pământ, precum este scris. Hrana Mea cea de la el a fost râvna lui cea pentru Mine, credințioșia lui ziua și noaptea pentru Dumnezeul lui. Adunați-vă, fiilor, în duh de rugăciune și de umilință și de pocăință și stăruieți către Domnul Dumnezeul vostru să sloboadă ploaie curată și binefăcătoare pe pământul de la voi și să vadă proorocul Ilie duhul și inima voastră întru Mine și să gătească el ploaie la stăruința voastră. Îmbracă-te, poporul Meu, din zi în zi mai mult în duhul temerii de Dumnezeu și al veghii pentru Stăpânul tău, căci ascultarea ta Mă ajută pe Mine pe pământ cu venirea Mea pentru ca să fac în om împărăția Mea. Te nasc mereu, mereu din cuvântul Meu de peste tine ca să Mă ajut cu tine ca un tată ajutat de fiii lui, să Mă ajut să așez în om împărăția Mea, pe care am pierdut-o din om acum șapte mii de ani și pe care și omul a pierdut-o prin neascultarea lui de Făcătorul lui. Îl lucrasem pe el așa cum omul își lucrează o păpușă, și voiam să fie în el voia Mea și să fiu Eu mișcarea lui și graiul lui, Stăpânul lui Cel fericit de la el să fiu, așa cum stăpânul unei păpuși se bucură de la ea și se arată cu ea și grăiește pentru ea, iar ea nu poate nimic fără mâna și graiul stăpânului ei. I-am dat omului voie liberă, ca să Mă poată asculta din iubire și cu credințioșie, dar omul și-a făcut voia lui și n-a mai vrut să facă voia Mea, și plâng sfinții cu Mine în cer și pe pământ de durerea Mea cea de la om, plânge proorocul Ilie pentru tot omul care nu-L voiește pe Dumnezeu de Stăpân al lui, plânge cu Mine și se zorește peste tot să-Mi gătească venirea și calea ei și să Mi-o curețe de om necredincios și să Mi-o împodobească din loc în loc cu duhul credinței și al dorului de Dumnezeu în inima omului. Duh de trezire dă el să așeze în oameni pe pământ, și plângând ca și Mine lucrează acest prooroc.

Dar acum, popor care auzi cuvântul Meu, ridică mâinile spre cer, însoțit de slujitorii celor sfinte din mijlocul tău, și mișcă duhul milei Mele ca să se coboare ploaie pe pământul tău, și fă voia Mea ziua și noaptea, că Eu, Domnul Dumnezeul tău, numai dureri port de la tot omul de pe pământ. Duh de umilință să se ridice spre Mine din mijlocul tău. Ai grijă de Duhul Sfânt, popor hrănit de Dumnezeu, căci dacă între frate și frate nu poate și nu este Duhul Sfânt, aceasta înseamnă păcat asupra Duhului Sfânt, căci tu ai de la Mine peste tine cuvântul Duhului Sfânt. Cel ce mănâncă de la Mine, se cunoaște că mănâncă, iar cel ce mănâncă de la el și de la om, se cunoaște, căci ceea ce mănâncă omul, aceea și dă din el. Tu însă ai învățatura Mea peste tine, ai sfinții care grăiesc din Mine în mijlocul tău, ai hrană de Duh Sfânt și ești popor născut din

cuvântul Meu și trebuie să te asemeni Mie în toată vremea și să înlesnești peste pământ voia Mea, venirea Mea pe pământ cu sfinții, Ierusalime al cuvântului Meu. Amin.

– *Venirea Ta, Doamne, e calea sfinților Tăi spre oameni, că iată vremea despre care Tu ai spus că până și morții din morminte aud glasul Tău și se scoală în grăire. Sfinții Tăi și mai vârtos își trezesc Duhul Tău din ei și grăiesc ajutându-Te la zidirea împărăției Tale pe pământ și în om. O, Doamne al sfinților și al proorocilor Tăi, eu voiesc să lucrez azi lucrarea Ta, căci Duhul Tău din mine are de lucrat să-l întorcă pe om la Dumnezeu, și pe Dumnezeu la om, și aceasta voiesc azi să le dau celor ce ne aud din cer pe pământ. Acum stăm în rugăciune cu poporul cuvântului Tău ca să gătim ploaie pe pământul Tău cel pecetluit pentru lucrările Tale, căci Tu cobori aici și dai cuvânt peste pământ, și apoi, Doamne îndurerat ca și sfinții Tăi, ne vom așeza în cuvânt și vom grăi. Amin.*

– Binecuvântată să fie rugăciunea poporului Meu, și apoi binecuvântată să fie intrarea sfinților Mei ca să grăiască. Amin.

Binecuvântată și cu rod ceresc să fie credința ta, Ierusalime al venirii Mele, iar dragostea ta de Mine să se înmulțească în tine. Între frate și frate să fie lucrarea Duhului Sfânt, ca să nu ai păcat împotriva Duhului Sfânt, popor hrănit din cer. Inima ta să fie adevărată pentru Mine și schimbă-te mereu din har în har, din slavă în slavă, căci lucrul Meu este sfânt și nu pot să-l lucrez pe pământ fără să am sprijin de la om. Suflă tu în focul Duhului Sfânt și aprinde-l tot mai viu în mijlocul tău mai înainte de orice lucrare a ta, și vei fi ca sfinții, ajutorul Meu între oameni, iar Eu Mă voi arăta de la tine Stăpânul și Dumnezeuul tău pe pământ. Amin.

Iar voi, copii care stați porți de intrare pentru Mine, vegheați apoi pentru tot cuvântul Meu cel de azi și puneți-l în carte, că proorocul Meu Ilie are lucrul zilei. Întăriți-vă duhul și trupul, căci Eu vă întăresc, și mult doresc să fiți voi mereu, mereu sprijiniți spre pacea Mea cea din voi pentru venirea Mea cuvânt peste pământ.

O, adu-ți aminte mereu, mereu de tot cuvântul Meu de peste tine și îl păzește pe el, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Și iată, la rugăciunea ta am stat cu sfinții înaintea ta, Ierusalime, iar acum Mă așez în carte cu tot cuvântul zilei, cu lucrul proorocului Ilie, căci lucrul lui merge înaintea Mea spre oameni ca să-i învețe pe ei calea cu Dumnezeu pe pământ, precum este scris să fie mai înainte de ziua Mea cea mare. Te îndemn, poporul Meu, să nu iei în deșert numele Meu și cuvântul Meu, ci să-l împlinești, că fără împlinirea lui peste tine tu nu ai putea fi ocrotit, fiindcă fiecare este ocrotit de viața lui cea sfântă dacă o are, dacă o împlinește în el înaintea Mea. Voiesc să-Mi fii popor păpușă, dar taina aceasta și adâncimea ei, tu trebuie s-o pricepi și s-o crezi apoi, căci dacă omul nu știe ce trebuie să fie el înaintea Mea, nu-și poate lucra ființa pentru Mine, nu se poate da Mie ca să-l fac pe el voia Mea și să rămână el înaintea Mea pentru lucrul Meu cu el. E mare minune să am Eu sfinți pe pământ și să Mă sprijin cu ei și să le fie lor milă de Mine și de durerea Mea cea de la om. Viața cea cu bucurii pe pământ este viață fără de rod, dar viața cea cu lucrul Meu în om este viață sfântă în care nu încapă semeție omenească, ci încapă lucrul Meu cel pentru răscumpărarea omului de sub viața lui cea fără de ascultare de Dumnezeu. Viața sfântă nu se poate numi așa decât dacă poartă în ea rodul milei de Dumnezeu, duh iubitor de oameni ca să-i tragă pe oameni la Tatăl, căci când Eu am plecat la cer după ce am înviat, am zis că lucrarea Mea este să-i trag pe toți la Tatăl, iar omul cel cu viață sfântă trebuie să poarte în el lucrarea Mea, și numai atunci se numește întregă și sfântă lucrarea lui și viața lui înaintea Mea, voia lui în voia Mea și voia Mea în voia lui, ca păpușa care este purtată de mână de duhul stăpânului care o face pe ea.

Omul înțelepciunii pământești își face mereu păpuși, mereu făcături care ascultă apoi de el, iar duhul lui satana se bucură împotriva Mea și stă tare ca un biruitor peste Mine prin omul cel

fără de Dumnezeu pe pământ, și care își are de stăpân peste el mintea lui. Eu însă Mă bucur de omul cel cu viață sfântă și care se face sălaș al Meu cu mintea lui, cu voia lui, așa cum a fost proorocul Ilie în mijlocul lui Israel, poporul care lua numele Meu în deșert închinându-se miștii și voii lui și uitând de calea vieții, și iată, e mare lucrare să fie a Domnului calea vieții omului, viața și inima lui, și suspină sfinții Mei din pricina omului care nu poate să se facă după adevăr fiu al lui Dumnezeu pe pământ.

Sunt azi cu proorocul Ilie în suspinul Meu cu care cobor pe pământ. Mă însoțesc sfinții în coborârea Mea, căci hrana lor este cuvântul Meu, și mult au așteptat ei masa Mea de cuvânt, statul lor la masă cu Mine pe pământ, căci pământul este așternutul cerului și nu altceva este locul celor din cer, și Mă doare cu adânc suspin slaba credință și puțină omului înțelepciune. Nu se mai sfiește omul de Dumnezeu, iar așternutul lui Dumnezeu este pământul și nu vrea omul să înțeleagă bine acest adevăr pe pământ. Suspină sfinții ca și Mine de dorul omului, dar omul nu se mai arată, iar Eu aștept suspinând și Mă ustură rana răbdării și Mă ustură mereu, și omul nu mai vine, și rabdă cerul de sfinți și de îngeri, rabdă cu jale uitându-se ca și Mine să vină omul, să vină și să-Mi dea odihna Mea. Amin, amin, amin.

– Toată lucrarea Ta, Doamne, tot prelungul Tău suspin doare în sfinții Tăi, căci toți trăiesc în Tine, Dumnezeule îndurerat. Dau să strig după om ca să-l întorc la Tine, precum este scris să lucrez lucrarea mea înaintea Ta ca apoi să vii văzut, dar omul nu vrea să vadă dinainte ce zi este aceea, o, Doamne. Eu însă mă las cuvânt peste poporul Tău ca să-l pregătesc pe el după plăcerea Ta înaintea Ta, că multă stăruință ne trebuie în lucru ca să-l ținem pe om în Tine, Doamne.

O, popor din cer hrănit cu Duhul Sfânt, ferește-te să faci păcat împotriva Domnului și a Duhului Sfânt, Călăuzitorul tău. Ți-a dat Domnul călăuză, pentru că te-a iubit. Urmează după ea pe calea ta cu Domnul, că dacă nu vei face așa, pierzi darul milei și al iubirii de ea, că mare dar de la Domnul are cel ce are milă și iubire de călăuza ta spre Dumnezeu. Când cel ce te călăuzește are suspinul Domnului în el și te muștră pentru depărtarea ta de Domnul, tu să nu fugi de paza ta cea de la Domnul, de purtarea Lui de grijă pentru tine. O, popor al milei cerești, nu folosi călăuza ta spre Domnul numai pentru cele ce se văd ale tale, numai pentru viața trupului tău, ci folosește-o pentru cele ce nu se văd ale tale. Cel ce-și rănește călăuza, pierde mila și iubirea de ea, pierde frumusețea credincioșiei, pierde darul milei de Dumnezeu și se iubește pe sine omul. O, nu dormiți când cei ce vă călăuzesc suspină de la voi cu suspinul Domnului în ei. Când ei suspină de la voi, nu stați în nepăsare. Aveți grijă mare de puterea Domnului din ei, că puterea sufletelor lor este de folos Domnului, și apoi vouă, celor ce vă numiți poporul cuvântului lui Dumnezeu. Învățați să fiți ca păpușa care nu poate să facă nici o durere, nici un suspin făcătorului și îngrijitorului ei. Ea ascultă fără de întoarcere de voia stăpânului ei, și mare taină este aceasta ce voiește Domnul să înțelegeți voi pentru a voastră mântuire. Taina aceasta au înțeles-o toți sfinții, dar sfinții sunt cei ce au făcut voia Domnului între oameni și înaintea îngerilor lui Dumnezeu. Feriți-vă de închinarea la idoli, ca să nu pierdeți calea cu Domnul, căci acest păcat este diavol. Nu țineți lângă voi și cu voi lucruri multe, căci nu vă sunt de folos, ci sunt strânsură împotriva libertății voastre cu Hristos. Țineți prin tot locul curat, curat de duhul celor multe pe pământ, ca să Se poată Domnul odihni în tot locul cu voi și ca să nu vă scrie satana închinători la idoli și la omul vostru cel vechi, care-și oprește ale sale pentru ale sale și care îl rup pe el de unitatea cea curată între frații cei de o potrivă. Strânsura cea multă vă face să vă închinați ei, iar Domnul v-a învățat pe voi în chip minunat pentru cele ce trebuie să le aveți. Tot ce aveți, să le aveți pe cele de folos Domnului cu voi, și să le țineți în tot locul curate foarte, ca să aveți însoțitori îngeri. Nu vă bucurați, nu vă încântați nici cu ochii, nici cu inima de nimic de pe pământ și din om. Simțirea și gândirea puneți-le înaintea călăuzei voastre, ca să se poată umbla la cele greșite ale voastre înaintea Domnului, Care voiește atunci să vă scape de vina cea împotriva vieții cea cu umilință înaintea

Domnului. Iubiți-L pe Domnul cum voiește El și nu cum voiți voi să-L iubiți. Nu săvârșiți fapte ascunse, simțăminte vinovate care vă îndeamnă să le băgați în întuneric, căci toate se vor vorbi de pe acoperișuri și v-ar fi greu atunci. Taina păpușii este lucrare dulce, căci omul are și suflet, și e dulce lucrarea de păpușă, lucrarea omului care împlinește numai voia Domnului pe pământ și nimic din voia lui, din gustul lui, din trupul lui. Numai așa veți fi cei căutați ca aurul, voi și Domnul Dumnezeu vostru, prin lucrarea ascultătorilor de Dumnezeu. Nu vă temeți ca oamenii, ci fiți încrezători ca fiii, căci oamenii se tem că-și pierd voia liberă, care nu-i ține pe ei ai Domnului, iar fiii se tem să nu-L piardă pe Domnul pentru ei înșiși, căci greu este acest păcat al fiilor netemători de Dumnezeu și care cad apoi în rândul fiilor oamenilor. Dar voi țineți-vă în temerea de Domnul, și El vă va da vouă lucrare de fii. Amin.

Voi, fii ai oamenilor, desfaceți-vă auzul când eu, proorocul venirii Domnului, îi învăț pe cei ce cred sfințindu-se pentru ziua venirii lui Hristos. Oricine ați fi voi, când săvârșiți faptele necredinței voastre, zadarnic spuneți: „Cine ne va vedea pe noi?“. O, așternutul Domnului este pământul și nu este nimic ascuns de ochii Domnului, de cerul Domnului. Alergați după vindecare de păcate și de toate cele ascunse din voi. Nu stați nevindecați, că iată, bolnavul primește pe doctor și îl caută când are dureri, dar omul cel păcătos nu-și mai caută vindecare și nu mai are minte să-și vadă viața lui căzută. Dați-vă Domnului spre vindecare și sculați-vă mai înainte de ziua Lui cea mare când toți Îl vor vedea pe El, căci morții aud glasul Domnului și se vor scula curând și vor mărturisi, iar cei vii cu trupul se vor înspăimânta de ziua Lui cea mare și nu vor mai fi necredincioși.

Eu, Doamne, Ți-am întărit în veghe poporul de peste tot, și i-am chemat la înviere pe fiii oamenilor. Curând, curând va pieri calea omului și semeția lui și va rămâne calea Ta pentru cei ce au iubit-o pe ea. Eu, Doamne, cu râvnă râvnesc să se lepede omul de sine și de idoli și să se facă voie a Ta spre pacea Ta, Doamne. Amin, amin, amin.

– Iar Eu, Domnul, cu tine Îmi pregătesc calea spre om, o, proorocul Meu, și îți fac trimitere să iei de pe pământ duhul necredinței și al rătăcirii omului și să-l aduci pe om spre Duhul adevărului, Care este Dumnezeu. Amin.

O, popor al cuvântului Meu, tu pregătești iarăși în mijlocul tău pomenire pentru cei ce au trecut cu trupul, și am pe cineva din ei care Mă roagă îndurerat să-i dau glas pentru ziua pomenirii lui, iar Eu împlinesc, că e vremea Scripturii glasului Fiului lui Dumnezeu, care se aude de către cei din morminte ca să se scoale ei întru venirea Mea. Amin.

– Mă apropii, Doamne, de cei ce călăuzesc poporul Tău spre Tine și pe Tine spre poporul Tău, așa cum și pe mine m-au călăuzit cu iubire, căci inima lor este iubire și au în aluatul lor duh iubitor de oameni. Mă apropii să-mi facă intrarea, căci mi se face pomenirea cea de nouă ani de când Tu ai trimis pe îngerul Tău să mă aducă la Tine. Îmi amintesc, o, Doamne, de Scriptura Ta când erai de doisprezece ani și când scuturai înțelepciunea Tatălui peste cei fără de Tatăl prin faptele lor, chiar dacă ei se credeau fii ai lui Avraam. Doisprezece ani aveam când m-ai luat la Tine, și am mărturisit lucrarea Ta la cei ce n-au crezut-o pe ea pe pământ, și apoi ei au așteptat și așteaptă de atunci rodul ei. M-ai luat la Tine, iar eu întru aceasta am cunoscut că m-ai voit, că n-ai lăsat să se bucure de mine vrăjmașii Tăi, Doamne. Îi rog cu stăruință pe cei ce mi-au fost părinți după trup, îi rog să urmeze poruncile Tale și să le lepede pe ale oamenilor, căci oamenii de peste tot le fac cu mâna, și ei nu au putere de ajunsă să stea întru Tine, iar Tu nu poți să stai alături cu cei fără de lege care-i râvnesc pe ei spre lume. Ajută-i pe ei să nu piardă darul cel mare al iubirii și al milei pentru cei ce călăuzesc din partea Ta pe poporul cuvântului Tău, și care m-au călăuzit și pe mine pentru Tine, și apoi mi-au dat intrarea lângă Tine după mila Ta și după stăruința lor. Ajută-i pe cei ce m-au născut după trup, ajută-i spre inimă curată după voia Ta și nu după voia lor, și dă-le duhul temerii de Dumnezeu și al credincioșiei după voia Ta și nu după voia lor, Doamne. Desparte-i pe ei de lumea care-i încântă și îi cheamă, că eu suspin de mila Ta și de mila celor ce Te aduc cu atâta greu ca să-Ți

călăuzești poporul și ca să-i dai mereu viață din viața Ta, milosule Doamne. M-ai miluit și pe mine ca să nu mă pierd, ca să nu mă ia lumea de lângă Tine și să mă fac pildă rea înaintea celor ce aveau să creadă în lucrarea cuvântului Tău. Dădusem să gust depărtarea de Tine, chiar dacă mă temeam de Tine, iar Tu ai împlinit peste mine Scriptura care spune: «Străjuie-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de El». Îți mulțumesc acum în cer, și Te rog mângâie Tu și alină ranele celor ce călăuzesc din partea Ta pe poporul Tău, și iartă-i pe cei ce viclenesc împotriva lor, și ajută-i pe cei ce îi lovesc, ajută-i să părăsească mânia și iuțimea și să nu-i viclenească pe cei ce veghează călăuzind pe poporul Tău, că ei sunt sub sarcină grea, iar inima lor e dulce, și mulți nu știu să priceapă aceasta, și le fac lor dureri, iar ei plâng în Tine și nu în ei cum plânge omul cel cu milă de el însuși. Eu plâng de mila lor, căci i-am iubit și m-au iubit, dar mă și bucur azi în mijlocul poporului Tău care pomenește ființa mea înaintea Ta. Mă mângâi de la toți, îi privesc cerește, și Te rog din ceata rugătorilor din cer, mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta și paște-o pe ea și înalță-o, Doamne, iar pe cei ce m-au născut după trup ferește-i de lume și de duhul ei și dă-le lor din Duhul Tău, și dă-le lor mereu darul milei de Tine după voia Ta, milosule Doamne. Amin.

– Acum, Eu, Domnul, îmbrățișez pe cel mărturisitor între cei din cer și îi dau lui la rugăciunea lui, dar el așteaptă mângâiere pentru Mine din mijlocul poporului Meu.

O, poporul Meu, cât de mult te-am învățat! Cât de mult te învăț! Vin la tine însoțit de cerul de sfinți și de mărturisitori. O, poporul Meu, proorocul Ilie suspină suferind cu Mine în el pentru tot omul care se închină la el însuși și la toți idoli lui, la lucrul mâinilor lui. Eu voiesc să vin, dar îl aștept pe cel așteptat, îl aștept să vină la Mine, să se lepede de sine, să fie cu Mine și nu cu el însuși, să-Mi slujească după placul Meu și nu după placul lui, să lucreze în via Mea și nu în via lui și a lumii, să se ia după simțirea Mea, căci aceasta este taina omului păpușă, așa cum Eu, Domnul, am fost în mâna Tatălui numai voia Lui mereu, numai Fiul Lui mereu, numai după chipul și asemănarea Lui, și așa voiesc să fie și omul, poporul Meu. Amin, amin, amin.

20-07/02-08-2006